

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Ni blocs ni trinxeres

Convé aclarir el panorama i reforçar les institucions

A la vista de les llistes que es van presentar la setmana passada i de les persones que en formen part, s'ha pogut escoltar una pregunta insistent: seran les eleccions generals del 7 d'abril el punt d'inflexió que necessita Andorra per donar per finalitzada l'etapa de vuit anys de majoria absoluta monocolor i girar cap a una nova etapa de política democràtica?

Que es doni aquesta inflexió no dependrà pas, només, de la campanya que facin les forces polítiques, sinó també de les ciutadanes i dels ciutadans.

Segons els senyals que enviïn a través del vot, les conductes canviaran o mantindran una orientació que porta el país a esbalçar-se.

N'hi ha –DA i PS– que volen plantejar les eleccions en termes de forta confrontació entre blocs. Els hem de recordar que al Consell General sortint disposaven respectivament del 37,3% de vots nacionals (DA) i el 23,53% (PS). I els altres, no comptem? No sembla, en començar la campanya, que tinguin ni els uns ni els altres, un coixí prou ampli com per assentar majories.

D'altra banda les forces de la dreta són en plena recol·locació interna a conseqüència de l'aparició de dues llistes de marcada tendència personalista.

Pensem que els blocs es caracteritzen per trencar ponts, per negar acords. Quan, ben al contrari, amb els problemes que ha d'encarar Andorra, ara seria el moment de la moderació.

D'estendre ponts i no pas cavar trinxeres.

Els Progressistes pensem que el pròxim Consell General hauria de buscar la via del diàleg i del pacte en els grans problemes de país. I per això convindrà que totes les forces polítiques ens diguin no solament el que volen, sinó també amb qui ho volen aconseguir.

Andorra porta vuit anys sota el signe de la crisi. Aquesta prolongació en el temps i l'absència

DA i PS plantegen les eleccions en termes de confrontació. I els altres, no comptem?

d'una esperança creïble a mitjà termini està malmetent la confiança en el futur.

La crisi que Andorra pateix va més enllà de la situació econòmica i afecta directament l'Estat del benestar i el model d'Estat de dret, democràtic i social establert en la Constitució del 1993.

La pròpia democràcia andorrana, el copríncipat parlamentari, ha estat menystinguda per DA. I tot això s'esdevé en un entorn europeu marcat per la incertesa.

D'una manera o una altra el conjunt de consensos bàsics sobre els quals s'ha construït l'Andorra democràtica d'ençà la Constitució del 1993 es troba ara en qüestió.

La crisi econòmica és a ben

segur al cor del conjunt de crisis que posen sota tensió el nostre país, des de l'equilibri territorial a l'empobriment social, passant per la cada dia més malmesa credibilitat de l'activitat política.

Les eleccions haurien de servir per aclarir el panorama, per facilitar les solucions, per reforçar les institucions.

I l'opció de blocs confrontats no ajuda a tot això.

Una societat dividida no ajuda a construir un projecte de futur.

El 12 de febrer, en l'entrevista que em va fer Àlex Lliteras a Ràdio Nacional d'Andorra, vaig dir que Progressistes-SDP estaríem disposats, després de les eleccions generals, a parlar amb altres forces polítiques per trobar solucions a les grans qüestions de país.

Hi ha qui ha volgut veure en aquestes declaracions una renúncia als nostres plantejaments de progrés. S'equivoquen els que pensin que el nostre programa renunciarà als nostres principis i valors i també s'equivoquen qui es cregui que la nostra campanya, que serà de propostes positives, no farà balanç dels terribles i negatius vuit anys de majories absolutes de DA.

Però després de les eleccions, pel bé del país, a la recerca de l'interès general per posar-lo d'acord als interessos particulars de la ciutadania, caldrà dialogar i buscar solucions. Aquesta via serà millor que la de l'enrocament en actituds i estratègies del "tot o res".